

uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa albo w trybie określonym w § 6 ust. 1 i 2,

- 2) przez właściwego ministra albo naczelnego dyrektora zjednoczenia — w razie gdy stawka ta została ustalona w trybie określonym w § 6 ust. 3 i 4.

3. Minister Finansów może dokonywać zmian stawek dotacji przedmiotowych, o których mowa w ust. 2, z własnej inicjatywy, w szczególności na podstawie kontroli i analiz wysokości tych stawek, przeprowadzonych przez okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej.

4. Jeżeli zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo ze sprzedaży w ciągu roku artykułów objętych jedną stawką dotacji przedmiotowych przekracza ustaloną stawkę zysku więcej niż o jedną trzecią, nadwyżka ta podlega przekazaniu do budżetu Państwa.

§ 11. Minister Finansów określi szczegółowe zasady udzielania i kontroli dotacji przedmiotowych oraz zwrotu do budżetu dotacji pobranych w nadmiernej kwocie.

§ 12. W zakresie uregulowanym w § 2 ust. 1 i § 4 ust. 2 uchwały nie stosuje się przepisów uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1967 r. w sprawie różnic budżetowych oraz zasad stosowania niektórych cen (Monitor Polski z 1967 r. Nr 13, poz. 65, z 1969 r. Nr 36, poz. 270 i z 1974 r. Nr 40, poz. 233).

§ 13. Traci moc uchwała nr 185 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1970 r. w sprawie dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 302).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

152

UCHWAŁA Nr 189 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1978 r.

w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1979 r.

Na podstawie art. 150 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Pracownicy uspołecznionych zakładów pracy mogą otrzymać w 1979 r. czternaście dodatkowych dni wolnych od pracy, przypadających w następujących terminach:

soboty — 13 i 20 stycznia, 3 lutego, 3 marca, 7 kwietnia, środa — 9 maja, soboty — 2 czerwca, 21 lipca, 4 sierpnia, 8 września, 6 października, 17 i 24 listopada, 15 grudnia.

§ 2. Przy wprowadzaniu dodatkowych dni wolnych od pracy, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio zasady i warunki określone:

- 1) przepisami § 1 ust. 2 i 3 i § 3—11 uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1974 r. w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych

od pracy w latach 1974 i 1975 (Monitor Polski Nr 6, poz. 43);

- 2) przepisami § 1 ust. 2 i § 2 uchwały nr 237 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1976 r. w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1977 r. (Monitor Polski Nr 43, poz. 213).

§ 3. Pracownicy uspołecznionych zakładów pracy wchodzących w skład przedsiębiorstw wielozakładowych i kombinatów mogą za zgodą właściwego ministra, a pracownicy zakładów pracy podporządkowanych radom narodowym za zgodą wojewody lub prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego, uzyskiwać dodatkowe dni wolne od pracy na podstawie wyników osiągniętych przez te zakłady, niezależnie od spełnienia zadań warunkujących udzielenie dnia wolnego w danej organizacji gospodarczej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

153

ZARZĄDZENIE Nr 77 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1978 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Gospodarki Magazynowej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Gospodarki Magazynowej, zwany dalej „Instytutem”.

2. Instytut powołuje się w drodze przekształcenia Centralnego Ośrodka Gospodarki Magazynowej.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest miasto Poznań.

§ 3. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Gospodarki Materiałowej.

§ 4. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych w dziedzinie gospodarki magazynowej, a w szczególności prowadzenie:

- 1) prac badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych dotyczących organizacji, techniki i technologii gospodarki magazynowej,
- 2) prac dotyczących rozwoju budownictwa magazynowego,

3) badań dotyczących przechowywania towarów,

4) prac projektowych oraz konstrukcyjno-prototypowych dotyczących urządzeń magazynowych,

5) badań nad ekonomiczną efektywnością gospodarki magazynowej,

6) działalności w dziedzinie informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej oraz wydawniczej i szkoleniowej.

§ 5. Szczegółowy zakres działania Instytutu oraz jego organów określa statut nadany przez Ministra Gospodarki Materiałowej.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

154

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 1 grudnia 1978 r.

w sprawie zasad przyznawania pomocy na wkład na mieszkania lokatorskie w spółdzielczych domach dla emerytów, rencistów i inwalidów.

Na podstawie § 4 ust. 2 uchwały nr 91 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1974 r. w sprawie eksperymentalnej budowy spółdzielczych domów dla emerytów, rencistów i inwalidów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zasady przyznawania pomocy na wkład na spółdzielcze mieszkania lokatorskie, udzielanej emerytom, rencistom i inwalidom, którzy zostali zarejestrowani jako kandydaci na członków w spółdzielniach budujących spółdzielcze domy dla emerytów, rencistów i inwalidów.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) pomocy — należy przez to rozumieć pomoc na wkład na spółdzielcze mieszkania lokatorskie, udzielaną emerytom, rencistom i inwalidom,
- 2) emerytach — należy przez to rozumieć także rencistów i inwalidów,
- 3) domach dla emerytów — należy przez to rozumieć spółdzielcze domy dla emerytów, rencistów i inwalidów.

§ 2. Pomoc udzielana jest:

- 1) przez terenowe organy administracji państwowej — z funduszy mieszkaniowych tych organów — emerytom, którzy dotychczasowe samodzielne mieszkania zajmowane na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale lokalu pozostawiają do dyspozycji terenowych organów administracji państwowej,
- 2) przez zakłady pracy — z zakładowego funduszu mieszkaniowego — emerytom, którzy dotychczasowe samodzielne mieszkania w domach wybudowanych

przez zakłady pracy pozostawiają do dyspozycji tym zakładom.

§ 3. 1. Pomoc wynosi 100% wkładu mieszkaniowego.

2. Przysługująca pomoc ulega zmniejszeniu o kwotę wycofanej kaucji i opłat za urządzenia kąpielowe.

§ 4. 1. Terenowe organy administracji państwowej lub zakłady pracy udzielają osobom przyjmowanym na członków spółdzielni pisemnego zapewnienia o przyznaniu pomocy. Zapewnienie takie udzielane jest po przedstawieniu zaświadczenia spółdzielni o zakwalifikowaniu do przydziału mieszkania typu lokatorskiego w spółdzielczym domu dla emerytów i ustaleniu wysokości wkładu mieszkaniowego oraz wstępnego terminu przydziału mieszkania.

2. Przekazanie środków finansowych na wkład na mieszkanie lokatorskie następuje na rachunek spółdzielni, bezpośrednio przed zamieszkaniem emeryta w spółdzielczym domu dla emerytów.

§ 5. 1. Środki finansowe przekazane na wkład na mieszkanie lokatorskie podlegają zwrotowi na rzecz jednostki, która je przekazała, w razie:

- 1) niespełnienia przez emeryta warunku przekazania dotychczasowego mieszkania do dyspozycji jednostki określonej w § 2 pkt 1 lub 2,
- 2) niezamieszkania w spółdzielczym domu dla emerytów,
- 3) ustania członkostwa w spółdzielni budownictwa mieszkaniowego wskutek śmierci, wykluczenia, wykreślenia lub wystąpienia — z zastrzeżeniem przepisu ust. 2 i 4.